

REGULAMIN KONKURSU TROPOWCÓW

&1

Konkursy pracy tropowców mogą być przeprowadzone na:

1. farbie leżącej minimum 6 a nie więcej jak 16 godzin,
2. farbie leżącej minimum 40 a nie więcej jak 48 godzin,

W konkursie przeprowadzanym na farbie leżącej minimum 40 godzin mogą brać udział wyłącznie psy posiadające dyplomy z konkursu 1. - z farbą leżącą 6-12 godzin.

&2

W konkursach tropowców mogą brać udział wszystkie rasy psów myśliwskich z grup FCI: III, IV, V, VI (za wyjątkiem sekcji posokowców), VII i VIII. W dniu imprezy wszystkie psy muszą mieć ukończone 6 miesięcy życia.

&3

Psy pracują pojedynczo, w kolejności wylosowanych numerów startowych. Czas pracy wynosi: dla psów pracujących na farbie 6-12 godzinnej maksymalnie 60 minut, a dla pracujących na farbie leżącej 40-48 godzin maksymalnie 90 minut.

&4

Konkursy przeprowadza się wyłącznie na "czarnej stopie". Pracę psów oceniają trzyosobowe zespoły sędziowskie.

&5

Pracę psów ocenia się według podanych w tabeli konkurencji z ustalonymi, nie zmiennymi współczynnikami. Psom wyróżnionym przyznaje się dyplomy I, II i III stopnia w zależności od sumy punktów i wysokości uzyskanych ocen, których limity zawiera tabela.

&6

Psy nie posiadające dyplomu z prób lub innego konkursu, podczas którego sprawdzano ich reakcję na strzał podlegają takiemu testowi przed przystąpieniem do pracy w konkursie.

Psy wyraźnie lękliwie reagujące na strzał wyklucza się z konkursu.

OBJAŚNIENIA I WSKAZÓWKI DO OCENY

1. Zakładanie ścieżki tropowej

Do założenia sztucznego tropu używa się około 0,25 litra farby jeleniej, sarniej, dziczej lub daniela. W przypadku niemożliwości zorganizowania farby w/w zwierzynymozna użyć krwi bydłowej lub świńskiej, którą należy "uszlachetnić" przez zanurzenie w niej na 24 godziny przed użyciem narogów świeżo ubitej sztuki jelenia, sarny, dzika lub daniela.

Pomocnik zakładający ścieżkę tropową winien być osobą obcą dla psa.

Sfarbowany trop winien leżeć: w przypadku konkursu 1.- minimum 6 a nie więcej niż 12 godzin i musi przeleżeć przez noc, w przypadku konkursu 2.- minimum 40 a nie więcej niż 48 godzin i musi przeleżeć przez dwie noce.

Długość ścieżki w obu rodzajach konkursów wynosi około 600 metrów. Rozpoczyna się oznaczonym złomem kierunkowym "zestrzałem" i na swym przebiegu posiada 2 poprowadzone pod kątem prostym lub rozwartym załamania, które zaczynają się tuż za sztucznymi "łóżami" zranionego zwierza. "Łoża" wykonuje się odsłaniając ściółkę do mineralnej ziemi na powierzchni około 0,25m kwadratowego. Pierwsze lokalizuje się w odległości około 400-450 metrów od miejsca "zestrzału".

Na końcu ścieżki kładziemy grubego zwierza, którego farby (farby jelenia, sarny, daniela lub dzika względnie krwi bydłowej czy świńskiej) użyliśmy do zakładania danego tropu. Zwierzyna winna być wypatroszona i zaszyta.

Zakładający tropy nanosi i podpisuje na przygotowanej w miejscu "zestrzału" tabliczce numer ścieżki oraz dzień i godzinę jej założenia. Oznakowanie tropów nie może być widoczne dla przewodnika, natomiast musi być czytelne dla komisji sędziowskiej. Odstęp między poszczególnymi ścieżkami nie powinny wynosić mniej niż 150 metrów.

2. Praca na otoku (lub luzem od II łoża) na sfarbowanym, zimnym lub starym tropie rannej zwierzyny

Przed konkurencją przewodnik musi zadeklarować czy pies jego będzie pracować jako oszczekiwacz, oznajmiacz, potrafiący pracować luzem czy do końca na otoku. Przewodnicy oznajmiacze powiadają komisję sędziowską o sposobie oznajmiania znalezionej zwierzyny.

Sędzia i przenoszący zwierzynę po położeniu jej na końcu ścieżki tropowej winni oddalić się i ukryć tak by nie mógł ich zauważyć pracujący pies a by sami mogli obserwować jego zachowanie się przy odnalezionej

sztuce.

Sędziowie towarzyszący pracującemu psu, wskazują przewodnikowi rozpoczynającę sfarbowaną ścieżkę, oznaczone złomem kierunkowym miejsce "zestrzału". Naprowadzony pies powinien wskazać dany trop i na komendę przewodnika podjąć go i pracując spokojnie (na otoku długości minimum 6 metrów) dolnym wiatrem wypracować go do samego końca.

Pies powinien trzymać się tropu i wypracować wszystkie jego załamania. W wypadku gdy farba znajduje się na wysokich trawach lub krzakach, wolno psu podnieść kufę. Błędem jest bezcelowe kręcenie się na tropie. Inne tropy zdrowej zwierzyny, krzyżujące właściwą ścieżkę, może pies wskazać przewodnikowi. Jeżeli podąży za nimi kilka kroków a następnie sam się skoryguje, to nie należy uznawać tego za błąd.

Wypracowywanie tropu pod wiatr tuż obok tropu, jak również skracanie krótkich zagięć nie należy zaliczać do błędów.

Pies powinien pracować na miernie naciągniętym otoku. Samodzielne poprawki są dopuszczalne i nie powodują obniżenia oceny. W przypadku oddalenia się psa od śladu tak daleko, że wg sędziów nie jest on w stanie sam naprawić błędu, albo jeżeli zostanie naruszona sąsiednia ścieżka tropowa, może być na polecenie sędziów jeszcze 2 krotnie naprowadzany na trop. Każde nowe naprowadzenie obniża ocenę o 1 stopień. Przewodnikowi nie wolno oglądać się na znaki wytyczające trasę pod rygorem obniżenia oceny o 1 stopień przy każdym zwróceniu mu uwagi przez sędziego.

Po dojściu do drugiego łoża z psem zgłoszonym jako potrafiącym pracować luzem spuszcza go z otoku umożliwiając mu swobodne dojście do martwego zwierza. Winien on, nie tracąc kontaktu wzrokowego ze swym przewodnikiem, pracując zdecydowanie, lecz powoli doprowadzić go do martwego zwierza.

3. Oznajmianie lub oszczekiwanie znalezionej zwierzyny.

Po dojściu przewodnika do drugiego łoża z psem zgłoszonym jako oszczekiwacz lub oznajmiacz spuszcza się psa z otoku, umożliwiając mu swobodne dojście do martwego zwierza.

OSZCZEKIWACZ

Winien szybko i zdecydowanie dojść po tropie do martwej zwierzyny w czasie 5 minut, pozostać w jej bezpośrednim sąsiedztwie oszczekując ją aż do nadejścia przewodnika. Po upływie 5 minut od rozpoczęcia szczekania przewodnik wraz z sędziami, na ich polecenie, rusza w kierunku psa.

Jeżeli pies po dojściu do martwego zwierza nie rozpocznie szczekania (obecność przy zwierzu oszczekiwacza nie dającego głosu sygnalizuje nadajnikiem lub rogiem sędzia pozostający na końcu ścieżki) w czasie 2 minut, to może być odwołany przez przewodnika i tracąc jeden stopień w dodatkowej konkurencji oszczekiwanie ponownie być posłany na trop jako oszczekiwacz. Gdy ponownie nie wykona konkurencji a dojdzie czy już doszedł do zwierza, to nie zalicza mu się oszczekiwanie i dodatkowo odejmuje 1 stopień w konkurencji "praca na otoku na sfarbowanym tropie zwierzyny"

OZNAJMIACZ

Po dojściu do zwierza i krótkim np.: jej obwąchaniu winien powrócić do czekającego na niego przy drugim łożu przewodnika w czasie nie dłuższym jak 10 minut i po oznajmieniu odnalezienia zwierzyny, w określony uprzednio sędziom sposób, doprowadzić go do niej. Po oddaleniu się psa od zwierzyny na odległość około 50 metrów, znajdujący się przy niej sędzia sygnalizuje, że pies był przy sztuce i wraca. Jeżeli za pierwszym razem nie wykona pracy oznajmiacza, można po odwołaniu, posłać go od drugiego łoża jeszcze raz- obniżając ocenę za oznajmianie o 1 stopień. Jeżeli pies nie wykona pracy po raz drugi, można go wziąć na otok (jeżeli nie był przy zwierzu, jeżeli był to zaliczamy mu przejście ścieżki) i dojść do zwierza. Pies taki nie otrzymuje dodatkowych punktów za oznajmianie a ponadto odejmuje mu się 1 stopień za pracę na otoku na sfarbowanym tropie.

4. Zachowanie się przy martwej zwierzynie

Ocenę w tej konkurencji wystawia sędzia znajdujący się przy martwej zwierzynie. Oszczekiwacze, oznajmiacze i psy pracujące luzem podchodzą do zwierza same. Psy pracujące do końca na otoku i dochodzące do zwierza wraz ze swym przewodnikiem odprowadzane są przez niego na komendę sędziego, wstecz na odległość około 50 metrów i uwalnianie z otoku, co umożliwi im swobodny powrót do zwierza.

Pies nie powinien próbować narzynać zwierzyny. Oblizywanie rany postrzałowej jest dozwolone. Psy o wielkim temperamentem mogą zwierza gryźć, a nawet szarpać. Sędzia musi określić czy pies czyni to z pasji czy celem narzynania. Psy, które narzynają zwierza (narzynacze) lub usiłują go zakopać (grabarze) podlegają dyskwalifikacji.

Niedopuszczenie przez psa obcych osób do zwierza jest zaletą. Pies, który po krótkim powąchaniu martwego zwierza dalej się nim nie interesuje, nie może otrzymać oceny wyższej niż "1".

5. Współpraca z przewodnikiem i posłuszeństwo

Współpracę z przewodnikiem i posłuszeństwo ocenia się biorąc pod uwagę utrzymywanie ciągłego kontaktu psa z przewodnikiem i reakcją na jego polecenia umożliwiające szybkie i sprawne wykonywanie pracy psa.

Psy, które nie wykonują natychmiast otrzymywanych od przewodnika komend, winny mieć obniżoną ocenę w tej konkurencji o "1" do "2" stopni. Natomiast te, które puszczane luzem nie dają się wziąć na smycz lub uciekają od przewodnika, nie wracając do niego w ciągu 5 minut, podlegają dyskwalifikacji.

KONKURSY TROPOWCÓW

Konkurencja	Współczynnik	Suma punktów 80 Dyplom Ist.	Suma punktów 70 Dyplom II st.	Suma punktów 60 Dyplom IIIst.
Praca na otoku (lub luzem od II łoża) na sfarbowanym, zimnym lub starym tropie rannej zwierzyny	10	3	2	2
Zachowanie się przy martwej zwierzynie	7	3	2	2
Odłożenie psa	4	2	-	-
Współpraca z przewodnikiem	4	2	-	-
Dodatkowo:				
- oznajmianie	5	-	-	-
- oszczekiwanie	4	-	-	-